09/02/2026

Патриаршеска света Литургия в Неделя на Блудния син

На 8 февруари – Неделя на Блудния син, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил възглави светата Литургия в митрополитския катедрален храм „Св. вмчца Неделя“ в съслужение с Негово Високопреосвещенство митрополита на Калаврита и Егиалия Йероним, Негово Преосвещенство Знеполския епископ Мелетий – ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, иконом Петър Славов – председател на църковното настоятелство при храма, храмовото духовенство, йеромонасите Йосиф и Натанаил от манастира „Св. Йоан Кръстител“ (Масачузетс, САЩ), както и дякони, ръководени от протодякон Иван Петков.

В края на богослужението Негово Светейшество произнесе слово, в което сподели:

„Днес в светото Евангелие, в днешната Неделя, посветена на Блудния син, чухме за следния случай на възкресение. Бащата на блудния син в притчата казва за своето чедо, което се беше върнало след дълги години разпътен живот: тоя мой син мъртъв беше и оживя, изгубен беше и се намери (Лука

15:24). Това е възкресението в живота на човек, който се отвърнал от греха и който, макар да задоволявал всички свои сърдечни желания и прищевки, да опитал от всичко, което може да му даде богатството и наслажденията на този свят – след всичко това той отново бил гладен, душата отново била незадоволена и страдаща. И благодарение на това, че си спомнил как живеят дори слугите в бащиния му дом – споменът за благоденствието, за мира, за безметежността в бащиния дом, за бащинските грижи и човеколюбие, започнал малко по малко да го опомня; той осъзнал от какво място е изпаднал, докъде е стигнал и решил в себе си да се върне в родния дом с покаяние: татко, съгреших против небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син; направи ме като един от наемниците си (Лука 32:18-19). Човешката душа не се храни с удоволствие, с пари, с материални придобивки, но се храни с истина, с общуване в правда, тя се храни с братско общение, с любов, която идва от Бога – това е насъщната храна за душата и никакви материални богатства не могат да заместят тази необходимост.

Той разбрал, че не принадлежи на себе си. За да имаме в себе си този мир, това общуване и обич, трябва да се уважава, да се почита и благодари на Този, от Когото имаме всичко. Още преди да довърши своите думи на покаяние, бащата, в чийто образ е Сам Бог, се хвърлил на шията му, обцелувал го, заповядал да го умият, да го обуят, да го облекат, да заколят угоеното теле и да се повеселят, защото се е върнало милото му чедо“.

„Всички ние по един или друг начин можем да разпознаем себе си в образа на този блуден син. Често се получава, че без да се съобразяваме с нищо и с никого, без да зачитаме Този, Който ни е дарил всичко, ние мислим, че то по право ни принадлежи, че можем да се разпореждаме със своя живот така, както си искаме, че нямаме нужда да ни учи някой какво да правим. Посочете един човек, който, живеейки без Бога, е изпитал истинска радост, и колко време е траела тази радост.

В днешната неделя, в преддверието на Великия пост, Господ отново ни показва как с отворени обятия очаква всеки един от нас и е готов и желае да сподели с нас всички Свои щедрости, които е приготвил за тези, които Го обичат. Покаянието е действително път към живота, път от смъртта към живота, начин да вкусваме и да се радваме на благата, които Господ щедро раздава.

В притчата, която чухме, има още един образ – на големия син, в чийто образ отново може да се разпознаем всички ние – когато роптаем и осъждаме някого, който иска да се обърне от греха и отново да влее своя живот в

живота на Църквата. Често се получава, че когато не забелязваме малките грешки, които правим, ние възприемаме за себе си мнението, че сме праведници. Тогава заживяваме с едно бездушие, топлохладие, с една студенина в сърцето си. Но в моменти, когато се накърни нашият интерес, маската на праведността ни пада и се открива образът ни на човеци горди, човеци със самомнение, които не мислят, че трябва да благодарят на някого.

Господ гледа на всички нас не със завист, не с осъждане, а с бащинска любов очаква нашето обръщане и ни е казал, че на небето настава голямо веселие за един каещ се грешник (срв. Лука 15:7). Господ Иисус Христос проля Своята кръв на Кръста за спасението на всяка една човешка душа, независимо в каква бездна на греха е попаднала. Господ очаква всички ни да се обърнем и да бъдем Негови чеда, да станем наследници на Неговото вечно царство, на Неговите изобилни блага във вечността“.

„Нека Бог да ни дава добро покаяние, да ни дава смирението и доблестта да виждаме греховете си, да се стараем да се отвръщаме от тях и да се променяме. Бог има сила да ни промени. Да не попадаме в това заслепление на мнима праведност и по този начин да се отдалечаваме от Бога, което е много по-страшно – човек да има самомнение и да се мисли за нещо пред Бога, когато всичко от Него сме получили. Много по-страшно е това и много по-трудно би се обърнал човек в такъв случай, отколкото дори да живее в бездната на греха, но да се осъзнае и да се върне при Бога“, завърши словото си Негово Светейшество.

Митрополит Йероним се обърна към патриарх Даниил с думите:

„Ваше Светейшество, Ваше Преосвещенство, обични отци и братя, с голяма радост пребиваваме тези дни по покана на Негово Светейшество Българския патриарх Даниил в православната и единославна заедно с нашата църква Българска православна църква. Ваше Светейшество, аз и моите спътници бихме искали да Ви благодарим, защото Вашата голяма обич, но също така и приятелството, което сме установили с Преосвещения епископ Мелетий, имаме възможност да видим отблизо делата на Вашите ръце, които проявяват дълбоката Ви вяра, любовта Ви към Христовата църква и към цялото Ваше паство.

Искам да се обърна и към младите хора, които са изпълнили тук този храм, защото младите хора са надеждата на Църквата, а и на целия свят, която ще даде възможност да се променят нещата. Останете обединени в Църквата, обединени заедно с вашия патриарх и с вашите свещеници и с цялото

църковно тяло, и ако се случи, макар че в никакъв случай не ви го желая, да дойдат и при вас злините на днешния свят, които виждаме, че навлизат в различни страни, стойте крепко в Църквата според църковното учение“.

Текст: Михаил Тасков
Снимки: Пламен Михайлов

bg-patriarshia.bg